

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/58/2025
Identifikačné číslo spisu: 1223010373
Dátum vydania rozhodnutia: 09.12.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Petr Kaňa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1223010373.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. S. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona, o dovolaní obvineného P. S. proti trestnému rozkazu Mestského súdu Bratislava I zo 7. júna 2023, sp. zn. B2-6T/28/2023-246, v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I z 28. decembra 2023, sp. zn. B2-6T/28/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného P. S. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Mestský súd Bratislava I (ďalej tiež „súd I. stupňa“) trestným rozkazom zo 7. júna 2023, sp. zn. B2-6T/28/2023-246, uznal obvineného P. S. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.02.2020 sp. zn. 0T/62/2020, právoplatný 26.02.2020, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. g/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v presne nezistenom období odo dňa 23. apríla do dňa 16.06.2021 v Q. na J. ulici č. XX, využijúc mentálnu zaostalosť poškodeného Ing. Arch. G. F., ročník XXXX, presvedčil poškodeného pod rôznymi zámienkami, aby ho vpustil do bytu, pričom obvinený z izby nebohej manželky poškodeného odcudzil náramkové hodinky značky Omega zo žltého kovu, hodinky striebornej farby neznámej značky, ciferník hodínok zo žltého kovu neznámej značky, náramok na hodinky striebornej farby, náramok Pandora spolu s prívieskami, retiazku zo strieborného kovu s prívieskom kríža, motýľa a srdca, sadu dámskych náušnic zo strieborného kovu v tvare trojhranu, sadu dámskych náušnic zo strieborného kovu guľatého tvaru s

kamienkami a farebným vzorom, sadu dámskych náušnic zo strieborného kovu s kamienkom zo zirkónu striebornej farby, vrečko obsahujúce dámsku bižutériu, 12 kusov pamätných mincí rôznej veľkosti a motívov, vrečko s obsahom rôznych mincí pochádzajúcich z rôznych krajín a rôznej hodnoty, čím poškodenej L. F., dcére zosnulého G. F., vznikla škoda krádežou vo výške 693,- €.

Súd I. stupňa podľa § 44 Trestného zákona u obvineného P. S. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 9. februára 2022, sp. zn. 6T/124/2021, právoplatným 11. februára 2022, ktorým mu bol pre zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. a) Trestného zákona a iné, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pretože trest uložený týmto skorším rozsudkom považoval súd I. stupňa na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd I. stupňa uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej L. F. škodu v sume 693 eur s tým, že podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený prostredníctvom obhajcu odpor výlučne vo výroku o náhrade škody.

Súd I. stupňa uznesením z 28. decembra 2023, sp. zn. B2-6T/28/2023, rozhodol podľa § 355 ods. 2 Trestného poriadku tak, že poškodenú L. F. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

* * *

Proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava I. z 28. decembra 2023, sp. zn. B2-6T/28/2023 a trestnému rozkazu Mestského súdu Bratislava I zo 7. júna 2023, sp. zn. B2 -6T/28/2023 podal obvinený P. S. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne (Mgr. Kristína Monosi Lehoťanová) dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, pretože sa voči nemu viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa obvineného vo vyššie zmienených rozhodnutiach došlo k procesným pochybeniam, ako aj k porušeniu jeho základných práv a práv zaručených procesným kódexom.

Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu odôvodnil tým, že podľa jeho názoru bolo voči jeho osobe vedené trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. V tejto súvislosti poukázal na znenie § 9 ods. 1 Trestného poriadku a súčasne na porušenie princípu „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci), podľa ktorého nikoho nemožno potrestať dvakrát za ten istý skutok.

Následne obvinený citoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku, Ústavy Slovenskej republiky, ako aj Protokolu č. 7 Dohovoru či Paktu. Podľa jeho názoru je z judikatúry (aj) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrejmé, že trestné stíhanie nie je prípustné voči osobe, o ktorej bolo za rovnaký skutok už rozhodované. Najvyšší súd vyslovil nepochybný záver, že princíp „ne bis in idem“ vyjadrený v § 2 ods. 8 Trestného poriadku nie je obmedzený len na trestné konanie, keďže nie je rozhodujúca totožnosť právnej kvalifikácie, ale totožnosť skutku. Žiadna osoba nemôže byť opätovne stíhaná pre ten istý skutok.

Je presvedčený, že práve v jeho prípade k porušeniu tohto princípu došlo, keďže o skutku, za ktorý bol odsúdený, už bolo skôr právoplatne rozhodnuté v inom trestnom konaní. Poukázal pritom na rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 9. februára 2022, sp. zn. 6T/124/2021- 566, právoplatný 11. februára 2022, ktorým bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov. Konanie bolo právoplatne skončené a preto podľa jeho názoru nebolo možné začať trestné stíhanie voči jeho osobe, viesť trestné stíhanie a podať obžalobu, ak už bolo o rovnakom skutku právoplatne rozhodnuté. Trestné stíhanie bolo neprípustné, keďže vo veci bolo právoplatne rozhodnuté vyššie

uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, a preto po jeho právoplatnosti v tomto konaní nemohlo byť ani trestné stíhanie vedené. Trestný rozkaz tak považoval za nezákonný.

Podanie dovolania odôvodnil aj ďalšími skutočnosťami, predovšetkým tým, že už v úvode trestného rozkazu a v podanej obžalobe je zjavná totožnosť skutku so skutkom, za ktorý bol už skôr právoplatne odsúdený. Táto totožnosť je daná nielen časovo, ale aj obsahovo.

Zároveň bola v predmetnom konaní použitá výpoveď poškodeného G.F. z iného trestného konania, týkajúceho sa skutku, za ktorý bol už právoplatne odsúdený, a to z toho dôvodu, že v čase podania obžaloby už poškodený nežil.

Orgány činné v trestnom konaní a súd mohli, resp. podľa jeho názoru boli povinné pribrať do konania znalca z odboru psychiatrie alebo psychológie, keďže trpí vrodenou vadou - mentálnou retardáciou. Je presvedčený, že z hľadiska trestného práva hmotného mohlo byť jeho konanie posúdené ako spáchané v súvislosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby.

Na základe uvedených skutočností došlo k porušeniu jeho práva na prístup k súdu a práva na spravodlivý proces.

Trestný rozkaz, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, považoval za arbitrárne a nezákonné, pričom všetky vyššie uvedené okolnosti mali negatívny vplyv na rozhodnutie vo veci samej, a to v jeho neprospech.

Keďže došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd, navrhol, aby boli napadnuté rozhodnutia zrušené, a aby prebehlo nové, spravodlivé a zákonné konanie, ktorého výsledkom by bolo jeho oslobodenie spod obžaloby, prípadne zastavenie trestného stíhania.

V závere požiadal dovolací súd, aby pozorne, objektívne a nestranne preskúmal všetky jeho námietky a venoval dostatočný čas preštudovaniu súdneho spisu, keďže len tak môže získať objektívny a komplexný pohľad potrebný na spravodlivé rozhodnutie.

Záverom navrhol, aby dovolací súd rozhodol tak, že vysloví porušenie zákona v jeho neprospech, zruší napadnuté rozhodnutia Mestského súdu Bratislava I a opätovne prikáže Mestskému súdu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) prioritne skúmal splnenie formálnych podmienok na podanie dovolania zistil, že dovolanie proti trestnému rozkazu síce je prípustné, v posudzovanom prípade nebolo podané oprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods.1 Trestného poriadku „dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.“

Podľa § 368 ods.2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

f) uznesenie o schválení zmluvy a zastavení trestného stíhania,
g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.
Podľa § 369 ods.2 Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z uvedených ustanovení je teda zrejmé, že obvinený môže vo svoj prospech podať dovolanie výlučne len proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa, ktoré je zároveň právoplatné.

Z § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

V posudzovanej trestnej veci obhajca obvineného podal v mene obvineného 20. júna 2023 odpor proti trestnému rozkazu, a to výlučne proti výroku o náhrade škody. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 4. augusta 2023.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8/2011, z ktorého vyplýva, že „podanie odporu obvineným proti trestnému rozkazu nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je požadované ustanovením § 372 Trestného poriadku o podmienkach dovolania. Odpor proti trestnému rozkazu nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania (trestný rozkaz vydaný súdom) a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní tak, ako je to ustanovené v § 355 ods. 3 Trestného poriadku.“

Z uvedeného vyplýva, že odpor proti trestnému rozkazu v interpretácii ustanovení Trestného poriadku upravujúcich procesné podmienky dovolania (§ 372) sa nepovažuje za riadny opravný prostriedok, ktorý by svojím procesným dôsledkom vyvolával prieskum zákonnosti a odôvodnenosti rozhodnutia súdu I. stupňa nadriadeným súdom. Odpor predstavuje osobitný procesný úkon, ktorým obvinený vyjadruje nesúhlas so skrátenou formou konania, avšak bez účinkov typických pre riadne opravné prostriedky, keďže v zásade dôsledkom podania odporu čo do výroku o vine a/alebo treste trestného rozkazu je nariadenie hlavného pojednávania tým istým prvostupňovým súdom, ktorý trestný rozkaz vydal.

Napokon aj v posudzovanom prípade išlo o identický prvostupňový súd (Mestský súd Bratislava I), ktorý vydal trestný rozkaz a následne v dôsledku odporu obvineného proti jeho adhéznemu výroku sám vydal uznesenie podľa § 355 ods. 2 Trestného poriadku (o odkázaní poškodenej s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces).

Tým skôr vyššie uvedený záver platí v situácii akou je aj posudzovaná, keď obvinený odporom napadol trestný rozkaz výlučne v časti adhézneho výroku (výroku o náhrade škody), s ktorým Trestný poriadok spája procesný dôsledok zrušenia trestného rozkazu len vo výroku o náhrade škody, pri súčasnom odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škodu na civilný proces (prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom), a to vo forme uznesenia, ako to vyplýva z podľa § 355 ods. 2 Trestného poriadku (v takom prípade teda dôsledkom podaného odporu výlučne proti adhéznemu výroku ani nie je prejednanie veci na hlavnom pojednávaní).

Hoci Trestný poriadok pripúšťa podanie dovolania aj proti trestnému rozkazu (§ 368 ods. 1, ods. 2), právoplatný trestný rozkaz je, z pohľadu okruhu subjektov oprávnených podať dovolanie, dovolaním

napadnuteľný výlučne ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý tak je jedinou na jeho podanie oprávnenou osobou.

Keďže obvinený podal dovolanie proti trestnému rozkazu, resp. aj naň nadväzujúcemu uzneseniu vydanému na podklade § 355 ods. 2 Trestného poriadku - ktorým v dôsledku odporu obvineného výlučne proti výroku o náhrade škody tohto trestného rozkazu bola poškodená L. F. s jej nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces - ktoré ani nespadá do okruhu dovolaní napadnuteľných rozhodnutí podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, berúc na zreteľ, že svojou procesnou povahou predstavuje obsahovú súčasť trestného rozkazu (ktorá ho len koriguje vo výroku o náhrade škody), pristupujúc preto k týmto rozhodnutiam ako k celku (právoplatnému trestnému rozkazu), dovolací súd konštatuje, že dovolanie obvineného je dovolaním podaným neoprávnenou osobou, a preto nespôsobilým vyvolať vecný prieskum napadnutého trestného rozkazu z pohľadu námietok uplatnených v dovolaní.

Dovolací súd preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku (podľa ktorého dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania vecí, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou).

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.